

това възстание, ние додохми до слѣдующето заключение: че Капитанъ Георгій Мамарець-тъ, слѣдъ като е избѣгалъ отъ Силистра, дошълъ е тукъ въ Търново, ходилъ е въ Плаковскія Монастирь, въ Елена, въ Габрово и пр.; но разумѣва се ужъ като търговецъ или по частната си работа; вижда се впрочемъ че той трѣба да е ходилъ и по други мѣста. Като се той запозналъ съ Игуменъ-тъ на Плаковскія Монастирь Хаджи Сергія, намѣрилъ въ него таково сѣчувствие, щото го е ималъ за най голѣмия си сподвижникъ. Сѣщо и Велчу Болталіята отъ Търново е ималъ тоже за великъ неговъ сподвижникъ Игумена Хаджи Сергія; той е родомъ отъ Руховски Колиби Еленска околия, и се е былъ училъ въ Елена. Въ съображеніе на тия тѣсни сношенія на Капитанъ Георгія и Велча съ Хаджи Сергія, былъ е Плаковскія Монастирь свѣрталището и средоточіето на Завѣрата отъ отъ 1835 година. Тоя Капитанъ Георги Мамарець-тъ (а не Мамарчовъ както го нѣкои називаватъ), се е познакомилъ, вижда се тукъ въ Търново съ търговецъ-тъ Велча Болтала (*Болта* се казваше за една магазія отъ манифак. издѣлїя); и вижда се че е намиралъ сѣчувствие у него въ своитѣ тайни задушевни замисли: „да устрой и да подигни едно възстание“. А на основаніе на увѣреніето на сѣвременници Търновци се доказва: че единъ руски Офицеринъ, но родомъ *Българинъ*, е живѣялъ у Велча въ къщата му; и че тамъ, подъ ръководството на тоя Офицеринъ, се крояло и се приготвявало възстаніето, ние мислимъ, даже ние сме убѣдени: ако това увѣреніе е точно, и—трѣба да е вѣрно и точно, че тоя руски Офицеринъ, а родомъ *Българинъ*, не е други, освенъ Капитанъ Георги Мамарець-тъ отъ Котелъ, който като служилъ у Руситѣ доволно врѣме, произвели го въ чинъ Капитанъ, и спорядъ това разумѣва се е былъ и русско-подданнїй.—Вижда се ёще, че като се е кроило това възстание, или тая Завѣра въ Велчовата къща тукъ въ Търново, и като тоя Велчу е былъ вече взелъ нуждитѣ мѣрки и е дѣйствовалъ: за да се приготви добръ и успѣшно възстаніето, по тая причина и това възстание, или тая